La «il·lusió» de Gianni Cassaro d'arribar al futbol professional

El lloretenc, que va estrenar convocatòria a Valladolid, va estar a punt de deixar el futbol als 11 anys

La «il·lusió» de Gianni Cassaro d'arribar al futbol professional

M. BRUGUÉS / C. ROSELL | GIRONA

La problemàtica que comporten les convocatòries de Bounou amb la selecció del Marroc va fer que el Girona decidís aquest estiu incorporar un tercer porter. El jove David Oliveros no va voler alternar el filial, Peralada, amb el primer equip i la direcció esportiva va apostar per fitxar Gianni Cassaro. Pal de paller i capità del Lloret des dels 19 anys, el curs passat va despuntar a Tercera amb l'Europa on jugava cedit per l'Olot a qui el Girona va pagar una compensació. Amb 24 anys Gianni és conscient que és davant d'un tren que potser no li tornarà a passar mai més. Les portes del futbol professional se li han obert de bat a bat i, amb tranquil·litat i maduresa, treballarà com mai per fer-s'hi un lloc. «Els futbolistes tenim la sort de gaudir del que més ens agrada i l'oportunitat de poder-nos'hi guanyar la vida», explica aquest lloretenc nascut a Sant Cugat del Vallès que assegura que la clau per arribar on és ara ha estat «tenir il·lusió per jugar i divertir-se entrenant».

L'absència de Bounou va fer que Gianni viatgés a Valladolid i ocupés un lloc a la banqueta del José Zorrilla. Amb el dorsal 30 a l'esquena va saludar Becerra durant l'escalfament previ i va xalar com mai des de la banqueta d'una experiència nova per a ell. «A ningú li agrada ser suplent però personalment vaig estar molt content de viure aquesta oportunitat en vaig gaudir molt. Això sí, va ser una llàstima no sumar cap punt i marxar amb les mans buides», explica. Amb 24 anys, Gianni va trepitjar el Zorrilla i comparteix el dia a dia a Montilivi amb molts jugadors que han tastat la Primera Divisió, quelcom impensable per a ell fa 13 anys.

La carrera esportiva de Gianni va fer un tomb de 180 graus quan en edat aleví (11 anys) va ser captat per l'Espanyol. Venia del Mercantil de Sabadell i encarava una etapa d'allò més il·lusionant al club blanc-i-blau. Això sí, era un nen. Les maneres d'Albert Villarroya, entrenador d'aquell equip, van fer-li estar a punt d'engegar-ho tot a dida. L'enorme pressió i exigència a la que estava sotmès per l'entrenador, revelada fa uns anys en una entrevista a El Periódico, van estar a punt de fer-li avorrir el futbol. El «menyspreu» per part del tècnic i la pressió van fer que tingués «pànic» de jugar. El seu no va ser un cas particular sinó que dos nens més van abandonar aquell abans d'acabar la temporada (03-04) abans que ho fes ell. «Hi deuen haver maneres de pressionar més bones i s'ha de saber fer. No valorarà com jo però tinc clar que als nanos no se'ls ha de pressionar i s'ha de vigilar molt la manera de tractar-los», detalla.

Gianni deixaria enrere aquella experiència i no avorriria el futbol. Al cap de poc temps, es va convertir en capità del Lloret amb només 19 anys i va liderar el conjunt selvatà a Primera Catalana. «Vaig tornar a gaudir del futbol i de mica en mica les oportunitats han anat vinguent. Divertir-me segueix sent un dels meus objectius principals però òbviament ara han canviat algunes coses», diu. Ni els camps de Primera Catalana, ni els de Tercera, ni cap entrenador, ni tampoc el José Zorrilla l'han fet posar nerviós. Tranquil, madur, serè i amb fusta d'entrenador d'aquí uns anys, Gianni no veu ara la pressió com un factor que pugui minvar les seves possibilitats. «Com més puges, més n'hi ha. Cadascú l'ha de saber dur de la millor manera. Jo no em sento pressionat a l'hora de jugar ni tampoc quan un entrenador, l'afició o un company m'exigeix», reflexiona. En la mateixa línia, detalla que per a ell la pressió «s'ha de saber administrar». «Jo no em sento pressionat ni sento que hagi de demostrar que valc a ningú. Potser sé que ho he de fer però no m'hi obsessiono» diu un Gianni la filosofia del qual és que «a l'hora de jugar, si has entrenat bé, tot acabarà sortint». Això sí, hi ha un tipus de pressió que sí que té, només la que s'autoimposa ell a l'hora de treballar «en àmbit tàctic, tècnic o psicològic».

Titular del Peralada les dues primeres jornades, Gianni tornarà dissabte al Municipal per disputar el derbi contra el Figueres.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/09/06/illusio-gianni-cassaro-darribar-al/802655.html?utm_source=rss